

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÂRE Nr. HG497/2026
din 02.09.2026

pentru aprobarea Regulamentului privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene

Publicat : 22.09.2026 în MONITORUL OFICIAL Nr. 466-469 art. 527 Data intrării în vigoare

În temeiul art. 21 alin. (2) și art. 31 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.7-17, art. 34), cu modificările ulterioare, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene (se anexează).

2. Se abrogă Hotărârea Guvernului nr.1171/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 311-313, art. 632).

3. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Cancelariei de Stat.

4. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Proiectele actelor normative inițiate și aflate în procedură de promovare conform procedurilor de legiferare aplicate până la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se promovează și se prezintă spre examinare Guvernului potrivit respectivelor proceduri, dar nu mai târziu de 1 martie 2027.

PRIM-MINISTRU Vasile TOFAN

Nr. 497. Chișinău, 2 septembrie 2026.

Aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr.497/2026

REGULAMENT

privind armonizarea legislației Republicii Moldova

cu legislația Uniunii Europene

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene (denumit în continuare *Regulament*) stabilește principiile, condițiile, etapele, criteriile, metodele, tehnicile și instrumentele de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, precum și modul de coordonare, monitorizare și evidență a procesului de armonizare legislativă la nivel național.

2. Prezentul Regulament se aplică tuturor proiectelor actelor normative cu relevanță UE, elaborate de către autoritățile administrației publice centrale de specialitate și de către autoritățile publice autonome.

3. În sensul prezentului Regulament se utilizează noțiunile definite la art. 2 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative (denumită în continuare *Legea nr. 100/2017*), precum și următoarele noțiuni:

3.1. *armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene* - proces continuu de apropiere a legislației naționale de legislația Uniunii Europene, realizat, în funcție de natura actului Uniunii Europene, prin transpunere, punere în aplicare prin măsuri naționale sau prin aliniere, urmat de aplicarea efectivă a legislației armonizate și de asigurarea respectării acesteia;

3.2. *transpunere* - metodă de armonizare aplicabilă directivelor Uniunii Europene, prin care normele juridice cuprinse în directivă devin parte a legislației naționale, prin elaborarea actelor normative noi sau prin modificarea actelor normative existente, în conformitate cu Legea nr. 100/2017 și cu Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018;

3.3. *punere în aplicare prin măsuri naționale* - metodă de armonizare aplicabilă regulamentelor și deciziilor Uniunii Europene, anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană (denumit în continuare *Tratat de aderare*), prin care se asigură aplicarea acestora în ordinea juridică națională, prin preluarea fidelă a prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene și/sau prin stabilirea cadrului național de aplicare (desemnarea autorităților competente, atribuțiile, procedurile administrative, sancțiunile, mecanismele de coordonare și control);

3.4. *aliniere* - metodă de armonizare aplicabilă actelor Uniunii Europene fără caracter obligatoriu (recomandări, comunicări, rezoluții, concluzii și alte instrumente similare), care constă în reflectarea, integrală sau parțială, în legislația națională și/sau în practica administrativă, a obiectivelor, a principiilor și a standardelor formulate în acestea.

4. Prezentul Regulament reglementează aspectele normative ale procesului de armonizare, stabilind regulile aplicabile reflectării actelor juridice ale Uniunii Europene în

legislația națională, în conformitate cu natura juridică a fiecărui tip de act, astfel cum aceasta este definită la art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare *TFUE*).

5. Aplicarea efectivă a legislației armonizate și asigurarea respectării acesteia fac obiectul actelor normative care reglementează atribuțiile autorităților competente și mecanismele de implementare în domeniile sectoriale corespunzătoare.

6. Armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene (denumită în continuare *armonizarea legislației*) se realizează în conformitate cu angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de aderare la Uniunea Europeană, cu alte instrumente internaționale relevante, precum și cu Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029 (denumit în continuare *PNA*). Sursele concrete și ordinea de prioritate a acestora pentru planificarea procesului de armonizare sunt stabilite la pct.19.

7. În procesul de armonizare a legislației se respectă următoarele principii:

7.1. transpunerea totală a directivelor Uniunii Europene;

7.2. armonizarea dinamică;

7.3. ireversibilitatea armonizării;

7.4. fidelitatea armonizării;

7.5. integrarea coerentă a prevederilor armonizate în ordinea juridică națională;

7.6. interzicerea suprareglementării la transpunerea directivelor Uniunii Europene.

8. Transpunerea directivelor Uniunii Europene se realizează în totalitate, astfel încât obiectivele și cerințele acestora să fie pe deplin reflectate în legislația națională. Transpunerea totală se poate realiza progresiv, pe etape planificate prin PNA sau prin alte instrumente de coordonare a procesului de aderare la Uniunea Europeană. Pentru fiecare directivă a Uniunii Europene supusă transpunerii, autoritatea responsabilă identifică toate actele normative necesare pentru asigurarea transpunerii totale (actul normativ de transpunere și actele normative subsecvente sau de aplicare) și le planifică simultan, urmând a fi elaborate și promovate, pe cât posibil, concomitent.

9. Armonizarea legislației este un proces dinamic și progresiv care reflectă evoluția legislației Uniunii Europene și se realizează luând în considerare cele mai recente modificări ale legislației Uniunii Europene și obligațiile asumate de Republica Moldova în procesul de aderare la Uniunea Europeană.

10. Ireversibilitatea armonizării legislației presupune că niciun proiect al actului normativ nu poate contraveni legislației Uniunii Europene, nu poate reduce nivelul de armonizare deja atins și nu poate introduce prevederi incompatibile cu angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de aderare la Uniunea Europeană.

11. Armonizarea legislației asigură reflectarea fidelă, clară și precisă a prevederilor

actului Uniunii Europene, în conformitate cu metodele de armonizare prevăzute la subpct. 3.2-3.4, astfel încât să asigure atingerea obiectivelor acestuia, precum și, ulterior, aplicarea efectivă a legislației armonizate și asigurarea respectării acesteia.

12. Integrarea coerentă a prevederilor armonizate în ordinea juridică națională presupune adaptarea acestora la principiile, structura și terminologia sistemului juridic național, fără a afecta sensul, scopul sau efectul juridic al prevederilor actului Uniunii Europene. Adaptarea minimă necesară pentru integrarea coerentă se realizează exclusiv în cadrul tehnicilor de armonizare prevăzute la pct. 33.

13. La transpunerea directivelor Uniunii Europene, introducerea în actul normativ național a unor prevederi care depășesc cerințele minime ale directivei este interzisă, cu excepția cazurilor în care aceasta este permisă în mod expres de directivă și/sau este justificată de obiective de politică națională și este compatibilă cu obligațiile care decurg din legislația Uniunii Europene.

Orice prevedere care depășește cerințele minime ale directivei Uniunii Europene, în condițiile primului alineat al prezentului punct, se identifică explicit în textul actului normativ, se motivează în nota de fundamentare și se supune analizei impactului de reglementare în conformitate cu Legea nr. 100/2017.

14. Procesul de armonizare a legislației se documentează în tabele de concordanță, care reflectă realizarea obligațiilor de armonizare, inclusiv în cadrul exercițiului de evaluare de către Uniunea Europeană a gradului de compatibilitate a legislației naționale cu legislația Uniunii Europene. Nivelul de armonizare a legislației atins se apreciază prin intermediul clauzelor de armonizare incluse în actele normative relevante.

15. În sensul prezentului Regulament, izvoarele dreptului Uniunii Europene relevante pentru procesul de armonizare a legislației naționale cuprind:

15.1. conținutul, principiile și obiectivele tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (Tratatul privind Uniunea Europeană și TFUE);

15.2. conținutul, principiile și obiectivele Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice;

15.3. conținutul și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

15.4. actele juridice ale Uniunii Europene cu caracter obligatoriu - directivele, regulamentele și deciziile, precum și actele delegate și actele de punere în aplicare emise de către instituțiile Uniunii Europene;

15.5. actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu - recomandările, comunicările, rezoluțiile, concluziile, avizele, declarațiile și alte instrumente similare;

15.6. jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

15.7. acordurile internaționale încheiate de Uniunea Europeană.

16. De la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, dreptul Uniunii Europene se aplică în ordinea juridică națională în conformitate cu Tratatul de aderare și prevalează asupra dispozițiilor contrare din normele naționale, în conformitate cu art.140¹ din Constituția Republicii Moldova.

17. Procesul de armonizare a legislației se diferențiază în funcție de:

17.1. tipul actului Uniunii Europene, prin aplicarea metodei corespunzătoare de armonizare prevăzute la subpct. 3.2-3.4;

17.2. particularitățile și obiectul de reglementare al actului Uniunii Europene;

17.3. scopul urmărit.

Capitolul II

CONDIȚIILE, ETAPELE ȘI METODELE PROCESULUI

DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI

Secțiunea 1

Aspectele generale ale procesului

de armonizare a legislației

18. Procesul de armonizare a legislației se realizează prin:

18.1. adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative noi, prin care se realizează una dintre metodele de armonizare prevăzute la subpct. 3.2-3.4;

18.2. modificarea actelor normative existente, în vederea reflectării prevederilor legislației Uniunii Europene;

18.3. abrogarea prevederilor naționale incompatibile cu legislația Uniunii Europene sau cu legislația națională armonizată anterior;

18.4. stabilirea cadrului instituțional, procedural și administrativ necesar pentru punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene, atunci când actul Uniunii Europene impune astfel de măsuri.

19. Planificarea procesului de armonizare se realizează pe baza următoarelor surse, în ordinea de prioritate indicată:

19.1. pozițiile de negociere asumate oficial de către Guvern în cadrul procesului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană;

19.2. pozițiile oficiale exprimate în cadrul reuniunilor bilaterale cu Comisia Europeană, inclusiv reuniunile Consiliului de asociere, ale Comitetului de asociere, ale subcomitetelor și alte reuniuni bilaterale destinate monitorizării progresului Republicii Moldova în procesul de aderare la Uniunea Europeană;

19.3. acțiunile planificate în PNA;

19.4. angajamentele asumate prin Acordul de Asociere dintre Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte;

19.5. Programul legislativ al Parlamentului;

19.6. Planul național de reglementări.

În cazul în care există neconcordanțe între documentele de planificare prevăzute la subpct.19.1-19.6, angajamentele asumate în procesul de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană prevalează asupra documentelor de planificare strategică.

20. Procesul de armonizare a legislației se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:

20.1. proiectul actului normativ se elaborează și se promovează în conformitate cu cerințele prevăzute în Legea nr. 100/2017 și în Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018;

20.2. la elaborarea proiectului actului normativ se respectă terminologia legislației Uniunii Europene, utilizându-se concepte și noțiuni identice sau compatibile cu cele utilizate în legislația Uniunii Europene. Dacă este necesară preluarea unor termeni noi din alte limbi, se indică și corespondentul acestora în limba română;

20.3. la elaborarea proiectului actului normativ se ia în considerare jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special hotărârile care interpretează termenii legislației Uniunii Europene, completează sau clarifică obiectivele și scopul actului Uniunii Europene. Cerința privind luarea în considerare a jurisprudenței este valabilă pentru toate metodele de armonizare prevăzute la subpct. 3.2-3.4;

20.4. proiectul actului normativ care realizează armonizarea legislației:

20.4.1. conține în mod obligatoriu clauza de armonizare, care indică metoda de armonizare, tipul actului Uniunii Europene și gradul de compatibilitate atins, în conformitate cu modelele stabilite în anexa nr. 1;

20.4.2. este marcat cu sigla „UE”;

20.4.3. este însoțit de nota de fundamentare;

20.4.4. este supus în mod obligatoriu expertizei de compatibilitate, realizate de Centrul de armonizare a legislației (denumit în continuare *Centru*), subdiviziune structurală a Cancelariei de Stat;

20.4.5. este însoțit de tabelul de concordanță, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr.2.

21. Tabelul de concordanță se întocmește atunci când armonizarea presupune

reflectarea prevederilor actului Uniunii Europene în proiectul actului normativ național, indiferent de metoda de armonizare prevăzută la subpct. 3.2-3.4. În cazul stabilirii exclusive a cadrului național de aplicare a regulamentelor și a deciziilor Uniunii Europene, în condițiile subpct. 45.2 și 50.2, sau în cazul alinierii la actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu, în condițiile pct. 56, funcția de evidență se realizează doar prin clauza de armonizare.

22. Proiectele actelor normative fără relevanță UE care urmăresc modificarea actelor normative armonizate anterior, fără a afecta gradul de compatibilitate atins, sau reglementarea unor aspecte conexe într-un domeniu cu relevanță UE se prezintă în mod obligatoriu Centrului pentru efectuarea expertizei de compatibilitate. În aceste cazuri, proiectele nu conțin clauza de armonizare, nu se marchează cu sigla „UE” și nu sunt însoțite de tabelul de concordanță.

Secțiunea a 2-a

Etapele procesului de armonizare a legislației

23. Procesul de armonizare a legislației se realizează în următoarele etape:

23.1. determinarea obligațiilor de armonizare a legislației care rezultă din angajamentele asumate de Republica Moldova în procesul de aderare la Uniunea Europeană, din alte instrumente internaționale relevante, precum și din măsurile planificate în PNA;

23.2. identificarea actului/actelor Uniunii Europene care urmează a fi armonizat(e) și determinarea metodei de armonizare aplicabile, în funcție de tipul actului Uniunii Europene;

23.3. analiza obiectivelor, a principiilor, a cerințelor și a standardelor actului/actelor Uniunii Europene care urmează a fi armonizat(e);

23.4. determinarea prevederilor legislației naționale în domeniul reglementat și stabilirea gradului de compatibilitate a acestora cu actul/actele Uniunii Europene;

23.5. identificarea actelor normative naționale care urmează a fi modificate sau abrogate în scopul armonizării și al asigurării compatibilității cu actul/actele Uniunii Europene;

23.6. determinarea necesității de a elabora unele proiecte de acte normative noi pentru reglementarea domeniilor în care nu există prevederi corespondente la nivel național;

23.7. identificarea tehnicilor de armonizare, în funcție de metoda de armonizare selectată conform pct. 33;

23.8. elaborarea versiunii inițiale a proiectului actului normativ care realizează armonizarea legislației;

23.9. întocmirea tabelului de concordanță, concomitent cu elaborarea versiunii inițiale a proiectului actului normativ, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;

23.10. determinarea gradului de compatibilitate atins prin proiectul actului normativ, pe baza tabelului de concordanță, și indicarea acestuia în clauza de armonizare;

23.11. avizarea proiectului actului normativ și efectuarea expertizei de compatibilitate de către Centru;

23.12. definitivarea proiectului actului normativ și actualizarea tabelului de concordanță în baza avizelor, a expertizei de compatibilitate și a rezultatelor consultărilor publice;

23.13. efectuarea expertizei anticorupție și a expertizei juridice și definitivarea proiectului actului normativ potrivit acestora;

23.14. transmiterea proiectului actului normativ și a dosarului de însoțire spre aprobare Guvernului;

23.15. aprobarea proiectului actului normativ de către Guvern;

23.16. actualizarea și ajustarea tabelului de concordanță, după aprobarea sau adoptarea proiectului actului normativ, pentru reflectarea corectă a gradului de compatibilitate atins;

23.17. transmiterea către Centru a tabelului de concordanță actualizat, după publicarea actului normativ în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, pentru a fi inclus în baza de date a legislației naționale armonizate.

24. Etapele referitoare la întocmirea, actualizarea și transmiterea tabelului de concordanță nu se aplică proiectelor actelor normative pentru care tabelul de concordanță nu este obligatoriu, iar etapele referitoare la identificarea și analiza actului juridic al Uniunii Europene nu se aplică proiectelor care nu realizează armonizarea legislației cu un act concret al Uniunii Europene.

25. Coordonarea prealabilă cu Comisia Europeană a proiectelor actelor normative cu relevanță UE se realizează prin intermediul Biroului pentru integrare europeană, cu notificarea Centrului.

26. Centrul asigură verificarea finală a proiectului actului normativ definitivat din perspectiva compatibilității cu legislația Uniunii Europene și a corespunderii acestuia cu recomandările formulate de Comisia Europeană:

26.1. înainte de prezentarea proiectului actului normativ pentru examinare în ședința de lucru a membrilor Guvernului;

26.2. înainte de includerea proiectului actului normativ pe ordinea de zi a ședinței Guvernului, în vederea aprobării.

27. Proiectele actelor normative cu relevanță UE se elaborează în conformitate cu art. 23 din Legea nr.100/2017 de către autoritățile publice abilitate să le inițieze, în limitele competențelor și în conformitate cu atribuțiile și domeniul de activitate ale acestora, ținând seama de obiectul de reglementare al legislației Uniunii Europene corespundente. În

procesul de elaborare, autoritățile publice responsabile asigură integrarea organică a actului normativ în sistemul juridic național, cu respectarea principiilor, a cerințelor, a etapelor și a metodelor care guvernează procesul de armonizare a legislației.

28. Proiectele actelor normative cu relevanță UE care nu respectă cerințele de formă ale dosarului de însoțire, inclusiv cele referitoare la tabelul de concordanță, nu se înregistrează și se restituie autorului, în conformitate cu pct. 199 și 201 din Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018.

29. Formularea propunerilor corespunzătoare de asigurare a compatibilității legislației naționale cu legislația Uniunii Europene, prin identificarea actelor normative care urmează a fi aprobate, adoptate, modificate sau abrogate și planificarea elaborării acestora prin PNA, se realizează în cadrul grupurilor de lucru pentru negocierea aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, instituite în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.180/2024 cu privire la mecanismul de coordonare a procesului de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană și modul de organizare și funcționare a echipei de negociere în cadrul acestui proces, precum și/sau în cadrul grupurilor de lucru pentru elaborarea proiectului actului normativ, instituite în conformitate cu art. 27 din Legea nr. 100/2017.

30. În cazul în care elaborarea proiectului actului normativ este pusă în sarcina mai multor autorități publice, aceasta se organizează de către autoritatea publică abilitată de Guvern, care coordonează cu celelalte autorități publice implicate procesul de întocmire a tabelului de concordanță.

Autoritatea responsabilă asigură identificarea metodei de armonizare aplicabile, precum și definitivarea și actualizarea tabelului de concordanță al proiectului actului normativ în baza avizelor și a rapoartelor de expertiză, inclusiv a celui de compatibilitate.

31. Dacă în temeiul planificării sau pe parcursul elaborării proiectului actului normativ de armonizare se identifică necesitatea modificării unor acte normative existente ori a elaborării unor acte normative noi pentru armonizarea integrală cu actul Uniunii Europene, autoritatea responsabilă indică în tabelul/tabelele de concordanță proiectele actelor normative care urmează a fi elaborate, în conformitate cu documentele de planificare ale Guvernului.

Secțiunea a 3-a

Metodele și tehnicile procesului de armonizare

a legislației

32. Modul de armonizare a legislației se diferențiază în funcție de natura juridică a fiecărui tip de act al Uniunii Europene, astfel cum aceasta este definită la art. 288 din TFUE, după cum urmează:

32.1. directivele Uniunii Europene se transpun în legislația națională prin acte normative adoptate conform Legii nr. 100/2017, Regulamentului Guvernului și prezentului Regulament, în condițiile prevăzute în subsecțiunea 1;

32.2. regulamentele Uniunii Europene devin direct aplicabile în ordinea juridică națională de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, conform art. 288 paragraful al doilea din TFUE, și nu se transpun. Anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare, armonizarea cu un regulament al Uniunii Europene se realizează prin punere în aplicare prin măsuri naționale, în condițiile prevăzute în subsecțiunea a 2-a;

32.3. deciziile Uniunii Europene se pun în aplicare prin măsuri naționale atunci când impun obligații care necesită acțiuni din partea autorităților publice naționale, conform art. 288 paragraful al patrulea din TFUE, în condițiile prevăzute în subsecțiunea a 3-a;

32.4. actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu se reflectă în legislația națională și/sau în practica administrativă prin aliniere la obiectivele, principiile și standardele formulate în acestea, în condițiile prevăzute în subsecțiunea a 4-a.

33. Armonizarea legislației se realizează prin metodele definite la subpct. 3.2-3.4, utilizând următoarele tehnici de armonizare:

33.1. preluare fidelă - reflectarea în legislația națională a prevederilor actului Uniunii Europene, cu păstrarea conținutului, a structurii și a formulării acestora, cu adaptările minime necesare pentru integrarea în ordinea juridică națională;

33.2. reformulare - reflectarea prevederilor actului Uniunii Europene prin formulări proprii, adaptate tehnicii legislative naționale, fără a afecta sensul, scopul sau efectul juridic al prevederilor actului Uniunii Europene și păstrând conținutul și obiectivele acestuia;

33.3. tehnică mixtă - utilizarea combinată a preluării fidele și a reformulării în diferite părți ale aceluiași proiect de act normativ, în funcție de specificul prevederilor armonizate.

34. Tehnicile de armonizare prevăzute la pct. 33 se aplică în funcție de metoda de armonizare, după cum urmează:

34.1. pentru transpunerea directivelor Uniunii Europene - oricare dintre cele trei tehnici de armonizare, în funcție de specificul prevederilor directivei și de rezultatul care trebuie atins, potrivit art. 288 paragraful al treilea din TFUE. Reflectarea definițiilor, a formulelor, a schemelor, a valorilor numerice, a diferitelor tipuri de limitări și excepții, precum și a anexelor care conțin specificații tehnice, cerințe sau metode de testare de laborator se realizează prin preluare fidelă;

34.2. pentru punerea în aplicare prin măsuri naționale a regulamentelor și a deciziilor Uniunii Europene - preluarea fidelă este obligatorie pentru reflectarea prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene, care necesită aplicare efectivă până la intrarea în vigoare a Tratatului de aderare. Stabilirea cadrului național de aplicare (desemnarea autorităților competente, atribuțiile, procedurile administrative, sancțiunile și mecanismele de coordonare și control) se realizează prin formulări proprii ale legislației naționale, conform tehnicii legislative naționale;

34.3. pentru alinierea la actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu - prin reflectarea obiectivelor, a principiilor și a standardelor formulate în acestea în legislația națională, prin tehnica adaptată specificului instrumentului Uniunii Europene și domeniului

reglementat.

Aspectele operaționale privind aplicarea metodelor și a tehnicilor prevăzute în prezentul punct se reglementează prin Metodologia privind armonizarea legislației Republicii Moldova în legislația Uniunii Europene, publicată pe site-ul web oficial al Cămarilor de Stat.

35. Trimiterea la un act al Uniunii Europene nu poate substitui armonizarea prevederilor acestuia care necesită reflectare în legislația națională.

35.1. Trimiterile la actele Uniunii Europene se includ în clauza de armonizare și în documentele care însoțesc proiectul actului normativ.

35.2. În cazul proiectelor actelor normative care transpun directive ale Uniunii Europene, trimiterile directe la regulamentele și deciziile Uniunii Europene pot fi făcute dacă termenul de intrare în vigoare a proiectelor respective este stabilit de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare.

35.3. În cazul proiectelor actelor normative care pun în aplicare regulamente și decizii ale Uniunii Europene, trimiterile directe la regulamentele și deciziile Uniunii Europene pot fi făcute dacă termenul de intrare în vigoare a proiectelor respective este stabilit de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare.

35.4. În cazul proiectelor actelor normative care transpun directive ale Uniunii Europene și/sau care pun în aplicare regulamente și decizii ale Uniunii Europene și care intră în vigoare până la sau de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare nu se admit trimiteri directe la directivele Uniunii Europene. Trimiterile se operează la actul/actele normativ(e) național(e) care transpun(e) directiva respectivă.

36. Proiectele actelor normative care realizează transpunerea directivelor Uniunii Europene pot prevedea perioade de tranziție pentru aplicarea anumitor prevederi, condiționate de semnarea unor acorduri internaționale, de aderarea la organizații internaționale sau de intrarea în vigoare a Tratatului de aderare.

37. În proiectele actelor normative care pun în aplicare regulamente și decizii ale Uniunii Europene, potrivit subpct. 44.1 și 48.1, nu este admisă stabilirea unor perioade de tranziție condiționate de intrarea în vigoare a Tratatului de aderare, deoarece, de la această dată, regulamentele Uniunii Europene devin direct aplicabile, în conformitate cu art. 288 paragraful al doilea din TFUE, iar deciziile Uniunii Europene devin obligatorii în toate elementele lor, în conformitate cu art. 288 paragraful al patrulea din TFUE.

38. La data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, când regulamentul devine direct aplicabil, iar decizia – obligatorie în toate elementele sale, actele normative naționale adoptate pentru punerea în aplicare a regulamentelor și a deciziilor Uniunii Europene anterior acestei date se tratează, în funcție de tehnica de armonizare utilizată, după cum urmează:

38.1. actul normativ care asigură exclusiv preluarea fidelă a prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene se abrogă în totalitate. Abrogarea poate fi prevăzută direct în

acest act, cu efect de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare;

38.2. actul normativ care asigură aplicarea atât prin preluarea fidelă a prevederilor materiale, cât și prin stabilirea cadrului național de aplicare se abrogă și se înlocuiește cu un act normativ nou care stabilește cadrul național de aplicare, cu trimitere directă la actul Uniunii Europene, fără preluarea prevederilor materiale ale acestuia;

38.3. actul normativ care asigură aplicarea exclusiv prin stabilirea cadrului național de aplicare, fără preluarea prevederilor materiale, rămâne în vigoare. Dacă este necesar pentru asigurarea aplicării regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene, acesta se modifică sau se completează.

Operațiunile prevăzute la subpct.38.1-38.3 se realizează de către autoritatea publică responsabilă de elaborarea politicilor publice în domeniile de activitate încredințate.

După data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, măsurile naționale necesare pentru punerea în aplicare a regulamentelor și a deciziilor Uniunii Europene se adoptă exclusiv prin stabilirea cadrului național de aplicare, cu trimitere directă la actul Uniunii Europene, fără preluarea prevederilor materiale ale acestuia.

Subsecțiunea 1

Directivele Uniunii Europene

39. Directivele Uniunii Europene care necesită transpunere în legislația națională, în conformitate cu art. 288 paragraful al treilea din TFUE, se transpun prin tehnicile de armonizare prevăzute la pct. 33, cu respectarea principiului prevăzut la pct. 8.

40. Prevederile directivelor Uniunii Europene, în special cele aplicabile exclusiv în relațiile dintre statele membre și instituțiile Uniunii Europene, se transpun în legislația națională astfel încât să intre în vigoare la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare.

41. Anexele care fac parte integrantă din directivele Uniunii Europene se transpun fidel în legislația națională, dacă conțin specificații tehnice, valori numerice, tabele sau alte cerințe tehnice necesare pentru transpunerea totală a directivei.

42. Pentru fiecare directivă a Uniunii Europene supusă transpunerii se întocmește tabelul de concordanță conform modelului 1 prevăzut în anexa nr. 2, care reflectă toate prevederile directivei.

Subsecțiunea a 2-a

Regulamentele Uniunii Europene

43. Regulamentele Uniunii Europene devin direct aplicabile în ordinea juridică națională de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, în conformitate cu art. 288 paragraful al doilea din TFUE.

44. Anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare, armonizarea legislației cu un regulament al Uniunii Europene se realizează prin aplicarea prevederilor acestuia prin

măsuri naționale, în funcție de cerințele specifice ale fiecărui regulament, în conformitate cu unul dintre următoarele scenarii:

44.1. regulamente care necesită aplicare efectivă anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare. În cazul în care angajamentele asumate sau cerințele de aplicare a regulamentului, în această perioadă, impun reflectarea în legislația națională a prevederilor materiale ale acestuia și, după caz, stabilirea cadrului instituțional, administrativ sau procedural național, actul normativ național:

44.1.1. preia fidel prevederile materiale ale regulamentului Uniunii Europene, pentru aplicarea acestora pe perioada anterioară intrării în vigoare a Tratatului de aderare;

44.1.2. după caz, desemnează autoritățile competente și definește atribuțiile, responsabilitățile și relațiile dintre acestea;

44.1.3. după caz, stabilește capacitățile administrative, procedurile, sancțiunile și mecanismele de coordonare și control necesare pentru aplicarea regulamentului Uniunii Europene.

În sensul prezentului subpunct, prevederile materiale ale regulamentului Uniunii Europene includ, în special, definițiile tehnice, regulile tehnice, specificațiile, formatele de schimb de date și parametrii sistemelor informaționale ale Uniunii Europene, dacă acestea sunt necesare pentru funcționarea cadrului național de aplicare;

44.2. regulamente care necesită exclusiv stabilirea cadrului național de aplicare, cu intrare în vigoare de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare. Dacă aplicarea regulamentului Uniunii Europene nu impune preluarea fidelă a prevederilor materiale, dar necesită stabilirea cadrului instituțional, administrativ sau procedural național, actul normativ național:

44.2.1. desemnează autoritățile competente;

44.2.2. definește atribuțiile, responsabilitățile și relațiile dintre acestea;

44.2.3. stabilește capacitățile administrative, procedurile, sancțiunile, precum și mecanismele de coordonare și control necesare pentru aplicarea regulamentului Uniunii Europene de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare;

44.3. regulamente care nu necesită măsuri naționale de aplicare anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare. Dacă regulamentul Uniunii Europene este direct aplicabil în toate elementele sale și nu impune obligații statelor candidate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de aderare, nu se adoptă măsuri naționale de aplicare.

45. În funcție de scenariile prevăzute la pct. 44, tabelul de concordanță se întocmește după cum urmează:

45.1. pentru scenariul prevăzut la subpct. 44.1, tabelul de concordanță este obligatoriu, conform modelului 2 din anexa nr. 2, și reflectă toate prevederile regulamentului Uniunii Europene, atât prevederile preluate fidel în legislația națională, cât

și prevederile nepreluate, cu indicarea motivului pentru care acestea nu sunt reflectate;

45.2. pentru scenariul prevăzut la subpct. 44.2, tabelul de concordanță nu este obligatoriu. În acest caz, clauza de armonizare indică regulamentul Uniunii Europene pentru care se stabilește cadrul național de aplicare;

45.3. pentru scenariul prevăzut la subpct. 44.3 nu se adoptă măsuri naționale de aplicare și, prin urmare, cerințele prezentului Regulament nu se aplică.

46. La data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, actele normative care realizează armonizarea cu regulamentele Uniunii Europene se supun măsurilor prevăzute la pct. 38.

Subsecțiunea a 3-a

Deciziile Uniunii Europene

47. Deciziile Uniunii Europene cu aplicare generală, care nu indică destinatarii, sunt obligatorii în toate elementele lor, în conformitate cu art. 288 paragraful al patrulea prima teză din TFUE.

48. Anterior intrării în vigoare a Tratatului de aderare, armonizarea cu o decizie a Uniunii Europene cu aplicare generală se realizează prin punerea în aplicare prin măsuri naționale:

48.1. atunci când aplicarea efectivă a deciziei pe perioada anterioară intrării în vigoare a Tratatului de aderare impune reflectarea prevederilor materiale ale acesteia și/sau stabilirea cadrului național de aplicare;

48.2. atunci când, deși nu necesită măsuri înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de aderare, este necesară stabilirea în avans a cadrului național de aplicare pentru a asigura aplicarea deciziei de la data aderării.

În cazul deciziilor care nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute la subpct. 48.1 și 48.2 nu se adoptă măsuri naționale.

49. În funcție de obiectul de reglementare concret al deciziei Uniunii Europene și de obligațiile pe care le impune, punerea în aplicare prin măsuri naționale poate consta în una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

49.1. preluarea fidelă în legislația națională a prevederilor materiale ale deciziei Uniunii Europene (specificații, parametri, valori-prag, formate, liste sau alte elemente normative), în cazul în care conținutul concret al deciziei trebuie reflectat în legislația națională pentru aplicarea acesteia pe perioada anterioară intrării în vigoare a Tratatului de aderare;

49.2. stabilirea cadrului național de aplicare (desemnarea autorităților competente, atribuțiile, procedurile administrative, sancțiunile și mecanismele de coordonare și control), în cazul în care aceasta este necesară pentru aplicarea efectivă a deciziei Uniunii Europene până la intrarea în vigoare a Tratatului de aderare;

49.3. stabilirea cadrului național de aplicare, fără preluarea prevederilor materiale, pentru a asigura aplicarea deciziei de la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare.

50. În funcție de măsurile prevăzute la pct. 49, tabelul de concordanță se întocmește după cum urmează:

50.1. în cazul prevăzut la subpct. 49.1, tabelul de concordanță este obligatoriu, conform modelului 2 din anexa nr. 2. Tabelul reflectă toate prevederile deciziei Uniunii Europene, cu indicarea motivului pentru prevederile nereflectate. Dacă decizia Uniunii Europene nu este redactată în formă normativă articulată, tabelul de concordanță folosește, în locul articolelor, elementele structurale ale deciziei Uniunii Europene (anexe, secțiuni, tabele, liste sau alte unități identificabile) și indică, pentru fiecare element relevant, corespondența cu prevederile naționale. Pentru anexele care conțin date factologice extinse, nu este obligatorie transcrierea integrală a conținutului, fiind suficientă identificarea elementului structural al deciziei Uniunii Europene și a prevederii naționale corespondente;

50.2. în cazul în care armonizarea legislației constă exclusiv în măsurile prevăzute la subpct. 49.2 și 49.3, tabelul de concordanță nu este obligatoriu, iar clauza de armonizare indică decizia Uniunii Europene pentru care se stabilește cadrul național de aplicare.

51. Deciziile Uniunii Europene adresate unor destinatari determinați (anumite state membre, întreprinderi sau alte entități identificabile) sunt obligatorii numai pentru aceștia, conform art. 288 paragraful al patrulea teza a doua din TFUE, și nu fac obiectul punerii în aplicare prin măsuri naționale, cu excepția cazului în care impun în mod expres acțiuni din partea autorităților publice naționale.

52. La data intrării în vigoare a Tratatului de aderare, actele normative care realizează armonizarea cu deciziile Uniunii Europene cu aplicare generală se supun măsurilor prevăzute la pct.38.

Subsecțiunea a 4-a

Actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu

53. Actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu (recomandările, comunicările, rezoluțiile, concluziile, avizele, declarațiile și alte instrumente similare) sunt actele adoptate de către instituțiile Uniunii Europene care nu creează obligații juridice imperative, dar constituie repere pentru interpretarea și aplicarea legislației Uniunii Europene.

54. Actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu se reflectă în legislația națională sau în practica administrativă prin aliniere, dacă reflectarea acestora este relevantă pentru armonizarea legislației.

55. În cazul actelor Uniunii Europene fără caracter obligatoriu, tabelul de concordanță pentru aliniere se întocmește dacă acestea se reflectă în prevederi corespunzătoare ale legislației naționale și produc, prin această reflectare, efecte juridice concrete, inclusiv drepturi, obligații, proceduri, standarde sau alte cerințe aplicabile. În acest caz, tabelul de concordanță se întocmește conform modelului 3 din anexa nr. 2.

56. În cazul în care reflectarea actului Uniunii Europene fără caracter obligatoriu în legislația națională nu produce efecte juridice concrete, având caracter exclusiv interpretativ, programatic sau de orientare, tabelul de concordanță nu este obligatoriu, iar reflectarea actului se explică în nota de fundamentare a proiectului actului normativ.

Secțiunea a 4-a

Instrumentele specifice procesului de armonizare

a legislației

57. Instrumentele specifice procesului de armonizare a legislației sunt:

57.1. clauza de armonizare;

57.2. sigla „UE”;

57.3. tabelul de concordanță;

57.4. nota de fundamentare, în partea care reflectă armonizarea legislației.

58. Clauza de armonizare, sigla „UE” și tabelul de concordanță îndeplinesc funcția de evidență și de trasabilitate a armonizării legislației, prin indicarea metodei aplicate, a actului Uniunii Europene armonizat și a gradului de compatibilitate atins.

59. Nota de fundamentare completează aceste instrumente prin descrierea scopului intervenției normative, a sursei obligației de armonizare și a gradului de compatibilitate atins.

60. Obligatorietatea fiecărui instrument se diferențiază în funcție de natura proiectului actului normativ și se stabilește conform subpct. 20.4, pct. 21 și 22.

Subsecțiunea 1

Clauza de armonizare

61. Clauza de armonizare reprezintă mențiunea obligatorie din proiectul de act normativ sau din actul normativ în vigoare privind armonizarea cu actul/actele Uniunii Europene și are drept scop facilitarea evidenței progresului de armonizare a legislației, prin indicarea metodei de armonizare utilizate și a gradului de compatibilitate atins.

62. Clauza de armonizare indică:

62.1. metoda de armonizare aplicată, în conformitate cu subpct. 3.2-3.4;

62.2. tipul, titlul, numărul, instituția emitentă și data adoptării actului Uniunii Europene, seria, numărul și data publicării acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, numărul CELEX, precum și cea mai recentă modificare a actului Uniunii Europene care constituie obiect al armonizării;

62.3. gradul de compatibilitate atins, stabilit conform pct. 66.

63. Clauza de armonizare se redactează în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 1, selectat în funcție de tipul actului Uniunii Europene, și se include după clauza de adoptare a proiectului actului normativ.

64. În cazul proiectelor actelor normative care conțin mai multe anexe ce realizează fiecare în parte armonizarea legislației, clauza de armonizare poate fi plasată la începutul textului propriu-zis al fiecărei anexe corespunzătoare actului Uniunii Europene armonizat.

65. Pentru proiectele actelor normative care modifică un act normativ armonizat anterior și prin care se realizează armonizarea legislației, clauza de armonizare se inserează în proiectul actului normativ de modificare. La modificarea informațiilor referitoare la gradul de compatibilitate sau la actele Uniunii Europene cu care se realizează armonizarea, clauza de armonizare a actului normativ de bază se completează cu actele Uniunii Europene cu care se realizează armonizarea suplimentară sau cu noi trimiteri la elementele structurale ale actului Uniunii Europene, în cazul avansării gradului de compatibilitate.

66. Clauza de armonizare utilizează grade de compatibilitate diferențiate în funcție de metoda de armonizare aplicată, după cum urmează:

66.1. pentru directivele Uniunii Europene:

66.1.1. „transpune”, în cazul transpunerii totale a prevederilor directivei;

66.1.2. „transpune parțial”, în cazul transpunerii parțiale a prevederilor directivei;

66.1.3. „transpune articolul/alineatul/litera/punctul/paragraful/anexa din directivă”, în cazul transpunerii unor elemente structurale specifice ale directivei, cu menționarea expresă a elementelor structurale transpuse;

66.2. pentru regulamentele și deciziile Uniunii Europene:

66.2.1. „pune în aplicare”, în cazul asigurării aplicării integrale a regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene prin măsuri naționale;

66.2.2. „pune în aplicare parțial”, în cazul asigurării aplicării parțiale a regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene prin măsuri naționale;

66.3. pentru actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu:

66.3.1. „se aliniază”, în cazul alinierii integrale la obiectivele, principiile și standardele stabilite în actul Uniunii Europene;

66.3.2. „se aliniază parțial”, în cazul alinierii parțiale la obiectivele, principiile și standardele formulate în actul Uniunii Europene.

67. Gradele de compatibilitate prevăzute la pct. 66 exprimă gradul de acoperire a actului Uniunii Europene prin măsuri naționale, indiferent de tehnica de armonizare aplicată.

Subsecțiunea a 2-a

Sigla „UE”

68. Sigla „UE” marchează proiectul actului normativ care realizează armonizarea legislației pe parcursul întregului proces de legiferare, precum și actul normativ adoptat care realizează armonizarea legislației, pentru a facilita identificarea proiectelor actelor normative și a actelor normative cu relevanță UE.

69. În cazul proiectului actului normativ, aplicarea siglei „UE” indică obligația includerii în dosarul de însoțire al proiectului a clauzei de armonizare, a tabelului de concordanță (dacă este obligatoriu), precum și a raportului expertizei de compatibilitate.

70. Sigla „UE” se aplică pe prima pagină a proiectului actului normativ sau a actului normativ, în colțul din dreapta sus, prin menționarea literelor majuscule „UE”, cu caractere aldine, în fontul Times New Roman, mărimea corpului de literă 16.

Subsecțiunea a 3-a

Tabelul de concordanță

71. Tabelul de concordanță este documentul explicativ care însoțește proiectul actului normativ și care demonstrează, prin reprezentare structurată pe prevederile actului Uniunii Europene, modul de reflectare a acestuia în legislația națională.

72. Tabelul de concordanță ilustrează raportul dintre prevederile sau elementele structurale ale actului Uniunii Europene și prevederile corespunzătoare ale proiectului actului normativ ori, după caz, ale actelor normative naționale prin care s-a realizat sau se realizează armonizarea legislației, utilizând, la compartimentul 3, următoarele grade generale de compatibilitate:

72.1. pentru directive:

72.1.1. „compatibil”, în cazul transpunerii totale a directivei Uniunii Europene;

72.1.2. „parțial compatibil”, în cazul transpunerii parțiale a directivei Uniunii Europene;

72.2. pentru regulamente și decizii:

72.2.1. „pus în aplicare”, în cazul punerii în aplicare totale a regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene;

72.2.2. „pus în aplicare parțial”, în cazul punerii în aplicare parțiale a regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene;

72.3. pentru actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu:

72.3.1. „aliniat”, în cazul alinierii totale a actelor Uniunii Europene fără caracter obligatoriu;

72.3.2. „aliniat parțial”, în cazul alinierii parțiale a actelor Uniunii Europene fără

caracter obligatoriu.

73. În cazul alinierii la actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu, tabelul de concordanță ilustrează raportul dintre prevederile actului Uniunii Europene și prevederile sau elementele corespunzătoare din legislația națională, care pot include, de asemenea, instrumente administrative, documente de politici sau de planificare.

74. Tabelul de concordanță se întocmește în baza actului Uniunii Europene, pentru fiecare act al Uniunii Europene armonizat, și reflectă toate prevederile actului Uniunii Europene supus armonizării, cu indicarea gradului general de compatibilitate, prevăzut la pct.72, și a calificativelor de compatibilitate corespunzătoare, prevăzute la pct.77-79, pentru fiecare prevedere sau element structural al actului respectiv.

75. Tabelul de concordanță însoțește în mod obligatoriu proiectul actului normativ care realizează armonizarea legislației, în condițiile pct. 21, pe întreg parcursul circulației proiectului, până la aprobarea sau adoptarea finală de către autoritatea competentă.

76. Tabelul de concordanță se întocmește conform unuia dintre cele trei modele prevăzute în anexa nr. 2, după cum urmează:

76.1. modelul 1 - pentru documentarea transpunerii directivelor Uniunii Europene;

76.2. modelul 2 - pentru documentarea punerii în aplicare, prin măsuri naționale, a regulamentelor și a deciziilor Uniunii Europene, cu reflectarea distinctă a tehnicii aplicate;

76.3. modelul 3 - pentru documentarea alinierii la actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu.

77. Pentru proiectele actelor normative care transpun directivele Uniunii Europene, tabelul de concordanță, întocmit conform modelului 1 din anexa nr. 2, utilizează la compartimentul 9, următoarele calificative de compatibilitate:

77.1. „compatibil” - prevederile proiectului și/sau ale altor acte normative naționale transpun în totalitate prevederile directivei și sunt conforme cu scopul și principiile acesteia;

77.2. „parțial compatibil” - prevederile proiectului și/sau ale altor acte normative transpun prevederile directivei, însă:

77.2.1. nu le transpun în totalitate, lipsind anumite elemente obligatorii ale normei Uniunii Europene;

77.2.2. există diferențe între prevederile normei Uniunii Europene și ale normei naționale de transpunere;

77.2.3. prevederile directivei fac trimitere la alte acte ale Uniunii Europene care nu au fost transpuse/preluate sau au fost transpuse/preluate parțial în proiect ori în legislația națională în vigoare;

77.3. „incompatibil” - prevederile proiectului și/sau ale altor acte normative naționale

nu sunt conforme cu prevederile directivei, nici cu scopul și principiile care decurg din aceasta, ori contravin acesteia;

77.4. „prevederi UE neaplicabile” - prevederi ale directivei care stabilesc obligații speciale doar pentru anumite state membre indicate nominal, se referă exclusiv la activitatea Comisiei Europene sau a altor instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii Europene, sunt expirate sau caduce ori sunt prevederi referitoare la intrarea în vigoare, transpunerea sau aplicarea directivei, precum și alte dispoziții finale și tranzitorii;

77.5. „prevederi UE netranspuse” - prevederi ale directivei, altele decât cele neaplicabile, care nu sunt transpuse prin proiectul actului normativ și nici prin alt act normativ, urmând a fi transpuse printr-un alt proiect al actului normativ național. În acest caz se menționează măsurile normative preconizate sau modalitatea de asigurare a transpunerii acestora;

77.6. „prevederi UE opționale” - prevederi ale directivei care lasă la discreția statului alegerea uneia dintre mai multe opțiuni de reglementare, cu transpunerea totală a opțiunii alese, ori care permit neimplementarea motivată a opțiunii formulate.

78. Pentru proiectele care pun în aplicare regulamentele și deciziile Uniunii Europene, tabelul de concordanță, întocmit conform modelului 2 din anexa nr. 2, utilizează la compartimentul 10, următoarele calificative de compatibilitate:

78.1. „compatibil” - prevederile proiectului actului normativ și/sau ale altor măsuri naționale asigură aplicarea integrală a prevederilor regulamentului sau ale deciziei Uniunii Europene, prin preluarea fidelă a prevederilor materiale și, după caz, prin stabilirea cadrului național de aplicare;

78.2. „parțial compatibil” - prevederile proiectului actului normativ asigură doar parțial aplicarea regulamentului sau a deciziei Uniunii Europene, restul prevederilor nefiind preluate și urmând a fi acoperite prin alte proiecte de acte normative;

78.3. „incompatibil” - prevederile proiectului actului normativ și/sau ale altor măsuri naționale nu sunt conforme cu prevederile regulamentului/deciziei ori contravin acestora;

78.4. „prevederi UE direct aplicabile la aderare” - prevederi ale regulamentului sau ale deciziei Uniunii Europene care nu necesită măsuri naționale de preluare, devenind direct aplicabile în ordinea juridică națională la data intrării în vigoare a Tratatului de aderare;

78.5. „prevederi UE neacoperite de măsuri naționale” - prevederi ale regulamentului sau ale deciziei Uniunii Europene care necesită punere în aplicare prin măsuri naționale, însă care nu sunt acoperite prin proiectul actului normativ și nici prin alte acte normative existente, urmând a fi acoperite ulterior. După caz, se menționează măsurile normative preconizate sau modalitatea de asigurare a punerii în aplicare a acestora;

78.6. „prevederi UE neaplicabile” - prevederi ale regulamentului sau ale deciziei Uniunii Europene care, prin natura sau prin obiectul lor, nu necesită măsuri naționale de punere în aplicare, în special, prevederile care se referă la anumite state membre, indicate

nominal, prevederile expirate sau caduce, prevederile privind activitatea Comisiei Europene ori a altor instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii Europene, precum și prevederile referitoare la intrarea în vigoare sau aplicarea actului Uniunii Europene și alte dispoziții finale și tranzitorii.

79. Pentru proiectele actelor normative care realizează armonizarea cu actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu prin aliniere, tabelul de concordanță, întocmit conform modelului 3 din anexa nr. 2, utilizează la compartimentul 9, următoarele calificative de compatibilitate:

79.1. „aliniat” - prevederile proiectului actului normativ sau, după caz, prevederile altui instrument național aplicabil reflectă integral obiectivele, principiile și standardele formulate în actul Uniunii Europene;

79.2. „aliniat parțial” - prevederile proiectului actului normativ sau, după caz, prevederile altui instrument național aplicabil reflectă parțial obiectivele, principiile și standardele formulate în actul Uniunii Europene;

79.3. „nealiniat” - prevederile proiectului actului normativ nu reflectă obiectivele, principiile sau standardele formulate în actul Uniunii Europene ori sunt formulate în divergență cu acestea;

79.4. „neaplicabil” - prevederile actului Uniunii Europene care, prin natura sau prin obiectul lor, nu sunt aplicabile contextului național sau nu se supun reflectării prin aliniere.

Subsecțiunea a 4-a

Nota de fundamentare

80. Nota de fundamentare la proiectul actului normativ cu relevanță UE se întocmește în conformitate cu cerințele stabilite la art. 30 din Legea nr. 100/2017 și potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1 la legea menționată.

81. Informațiile de la compartimentul 5.1 din nota de fundamentare privind compatibilitatea proiectului actului normativ cu directiva/directivele Uniunii Europene cuprind în mod obligatoriu următoarele elemente:

81.1. tipul, titlul, numărul și data directivei/directivelor care se transpun(e), metoda de armonizare aplicată, precum și mențiunea dacă actul Uniunii Europene este în curs de modificare, reformare sau codificare de către instituțiile Uniunii Europene;

81.2. obiectivele directivei/directivelor;

81.3. gradul general de compatibilitate atins, exprimat prin gradele de compatibilitate prevăzute la pct. 66;

81.4. justificarea introducerii unor prevederi care nu sunt prevăzute în mod expres în directivă și a reglementărilor care depășesc cerințele minime ale directivei, în conformitate cu pct. 13;

81.5. în cazul transpunerii parțiale, termenul-limită și modalitatea de transpunere totală în legislația națională, inclusiv măsurile normative preconizate și actele normative naționale conexe care urmează a fi modificate;

81.6. dacă directiva Uniunii Europene nu a fost anterior transpusă în legislația națională - mențiunea expresă a acestui fapt, iar dacă a constituit anterior obiect al transpunerii - enumerarea actelor normative naționale relevante și a prevederilor actului Uniunii Europene deja reflectate;

81.7. după caz, referirea la reglementările similare existente în legislația statelor membre ale Uniunii Europene sau a statelor în curs de aderare;

81.8. mențiunea privind elaborarea și actualizarea tabelului de concordanță.

82. Pentru proiectele actelor normative care stabilesc cadrul național de aplicare a unui regulament sau a unei decizii a Uniunii Europene, cu sau fără preluarea fidelă a prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene, nota de fundamentare se completează la compartimentul 5.2, după cum urmează:

82.1. în cazul proiectelor actelor normative care pun în aplicare un regulament sau o decizie a Uniunii Europene, cu preluarea fidelă a prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene și/sau stabilirea cadrului național de aplicare - se completează potrivit pct. 81;

82.2. în cazul proiectelor de acte normative care pun în aplicare exclusiv un regulament sau o decizie a Uniunii Europene, fără preluarea fidelă a prevederilor materiale ale actului Uniunii Europene - se indică lista actelor Uniunii Europene pentru care se stabilește cadrul național de aplicare, cu listarea prevederilor relevante (articole/alineate/anexe) din actul Uniunii Europene, cuprinzând, după caz, desemnarea autorităților competente, procedurile administrative, sancțiunile și mecanismele de coordonare și control, precum și prezentarea argumentelor care justifică necesitatea măsurilor incluse în proiect.

83. Pentru proiectele actelor normative care se aliniază la actele Uniunii Europene fără caracter obligatoriu, compartimentul 5.2 din nota de fundamentare se completează cu informațiile prevăzute la pct. 81, cu excepția subpct. 81.4.

84. Pentru proiectele actelor normative fără relevanță UE, lipsa intenției de armonizare se indică expres la compartimentul 5 din nota de fundamentare.

85. Prin derogare de la pct. 84, proiectele actelor normative prevăzute la pct. 22, care, deși sunt fără relevanță UE, urmăresc modificarea unor acte normative armonizate anterior sau reglementarea unor aspecte conexe într-un domeniu cu relevanță UE, cuprind la compartimentul 5 din nota de fundamentare următoarele informații:

85.1. enumerarea actelor Uniunii Europene cu care s-a realizat armonizarea anterioară a actului normativ modificat sau, după caz, identificarea legislației Uniunii Europene aplicabile domeniului reglementat;

85.2. gradul de compatibilitate atins anterior, atunci când proiectul modifică un act

normativ armonizat;

85.3. confirmarea expresă a faptului că proiectul actului normativ nu afectează gradul de compatibilitate atins anterior și nu contravine legislației Uniunii Europene aplicabile.

Subsecțiunea a 5-a

Coerența și actualizarea instrumentelor

86. Gradul de compatibilitate indicat în nota de fundamentare și în clauza de armonizare, precum și gradul general indicat în tabelul de concordanță se actualizează în funcție de modificările aduse textului proiectului actului normativ până la aprobarea sau adoptarea finală a acestuia. Dacă, ulterior efectuării expertizei de compatibilitate, textul proiectului nu suferă modificări cu impact asupra compatibilității cu actul Uniunii Europene, gradul de compatibilitate indicat în cele trei instrumente corespunde celui stabilit în raportul de expertiză de compatibilitate.

87. Tabelul de concordanță al actului normativ adoptat se actualizează ori de câte ori actul normativ este modificat, inclusiv atunci când modificările respective nu realizează armonizarea legislației, și se stochează la autoritatea responsabilă.

88. Autoritatea responsabilă transmite Cancelariei de Stat, prin intermediul Centrului, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data publicării actului normativ în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, precum și de la data publicării fiecărei modificări ulterioare a acestuia, versiunea electronică a tabelului de concordanță actualizat în conformitate cu textul publicat, în vederea verificării și includerii în baza de date a legislației naționale armonizate.

89. Pentru proiectele actelor normative care realizează armonizarea legislației și pentru actele normative adoptate care reflectă legislația Uniunii Europene, care reglementează un domeniu identificat ca prioritar de către Uniunea Europeană și care se supun evaluării de către Comisia Europeană, autoritatea responsabilă asigură întocmirea tabelului/tabelelor de concordanță actualizat(e) și consolidat(e), potrivit modelului din anexa nr. 2, cu traducerea acestuia/acestora în limba engleză.

În cazul în care Comisia Europeană solicită în mod expres un model specific pentru exercițiul de evaluare, tabelul de concordanță se întocmește, suplimentar, potrivit modelului solicitat.

90. Tabelul/tabelele de concordanță prevăzut(e) la pct. 89 se prezintă Biroului pentru integrare europeană pentru verificarea conformității traducerii, în baza metodologiei de traducere elaborate de acesta, și se transmit Comisiei Europene în vederea efectuării exercițiului de evaluare. O copie a tabelului/tabelelor de concordanță se transmite Centrului, pentru includerea în baza de date a legislației naționale armonizate.

Capitolul III

EXPERTIZA DE COMPATIBILITATE

91. Proiectul actului normativ cu relevanță UE este supus expertizei de compatibilitate, care se efectuează de către Centru concomitent cu procesul de avizare și consultare publică, conform prevederilor art. 34 alin. (2) și art. 35 din Legea nr. 100/2017.

92. Sunt supuse în mod obligatoriu expertizei de compatibilitate:

92.1. proiectele actelor normative cu relevanță UE, marcate cu sigla „UE”, inclusiv cele ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome;

92.2. proiectele actelor normative fără relevanță UE, care urmăresc modificarea actelor normative armonizate anterior sau reglementarea unor aspecte conexe într-un domeniu cu relevanță UE.

93. Expertiza de compatibilitate are ca scop:

93.1. asigurarea corespunderii proiectului actului normativ cu legislația Uniunii Europene;

93.2. constatarea gradului de compatibilitate al proiectului actului normativ cu legislația Uniunii Europene, exprimat prin gradele de compatibilitate prevăzute la pct. 66;

93.3. identificarea prevederilor legislației Uniunii Europene omise sau reflectate deficient;

93.4. prevenirea armonizării deficiente a legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.

94. Expertiza de compatibilitate se realizează de către Centru pe baza dosarului de însoțire al proiectului actului normativ, în conformitate cu metodologia aprobată de acesta.

95. Pentru proiectele actelor normative care sunt însoțite în mod obligatoriu de tabelul de concordanță, expertiza de compatibilitate se realizează pe baza tabelului de concordanță.

96. Dacă tabelul de concordanță nu corespunde modelului și nu este completat potrivit instrucțiunilor din anexa nr. 2, proiectul actului normativ, împreună cu materialele anexate, se restituie autorului pentru modificarea sau completarea tabelului de concordanță.

97. Dacă tabelul de concordanță nu conține informații esențiale pentru realizarea expertizei de compatibilitate, Centrul consemnează aceste deficiențe în raportul de expertiză de compatibilitate.

98. Proiectele actelor normative cu relevanță UE elaborate de către Președintele Republicii Moldova, de către deputații în Parlament și de către Adunarea Populară a unității teritoriale autonome Găgăuzia se transmit Guvernului pentru efectuarea expertizei de compatibilitate, însoțite de tabelul/tabelele de concordanță.

99. Definitivarea proiectului actului normativ supus expertizei de compatibilitate, pe

baza rezultatelor consultărilor publice, ale avizelor și ale expertizei, se realizează fără a afecta compatibilitatea proiectului cu legislația Uniunii Europene. Constatările expertizei de compatibilitate se reflectă în sinteza proiectului, întocmită potrivit anexei nr.2 la Legea nr.100/2017.

100. Proiectul actului normativ este prezentat autorității publice cu competență de adoptare, aprobare sau emitere, împreună cu dosarul de însoțire, care conține toate materialele stabilite la art. 40 din Legea nr. 100/2017.

Capitolul IV

COORDONAREA, MONITORIZAREA ȘI EVIDENȚA

PROCESULUI DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI

101. Coordonarea, monitorizarea și evidența procesului de armonizare a legislației, la nivel național, se efectuează de către Cancelaria de Stat, prin intermediul Centrului.

102. Centrul reprezintă subdiviziunea structurală a Cancelariei de Stat care elaborează și promovează politicile publice în domeniul armonizării legislației, asigură coordonarea și expertiza procesului de armonizare a legislației și contribuie la respectarea procedurilor de bună guvernanta în procesul de elaborare și de promovare a proiectelor actelor normative, în condițiile prevăzute de regulamentul propriu de organizare și funcționare.

103. În domeniul armonizării legislației, Centrul, în calitate de structură de expertiză în domeniul dreptului Uniunii Europene, își exercită misiunea prin îndeplinirea următoarelor funcții:

103.1. asigurarea compatibilității legislației naționale cu legislația Uniunii Europene;

103.2. coordonarea, monitorizarea și evidența procesului de armonizare a legislației;

103.3. asigurarea asistenței metodologice și de specialitate în domeniul dreptului Uniunii Europene și al procesului de armonizare a legislației.

104. Expertiza de compatibilitate se efectuează de către Centru cu independență funcțională, iar rapoartele de expertiză de compatibilitate emise de acesta se referă exclusiv la compatibilitatea proiectelor actelor normative și a legislației naționale cu legislația Uniunii Europene și nu vizează oportunitatea politicilor publice promovate sau alegerea soluțiilor normative.

105. În exercitarea funcției de asigurare a compatibilității legislației naționale cu legislația Uniunii Europene, Centrul exercită următoarele atribuții:

105.1. efectuează expertiza de compatibilitate a proiectelor actelor normative prevăzute la pct. 92, inclusiv a celor elaborate de autoritățile administrației publice centrale de specialitate, de autoritățile publice autonome, de Președintele Republicii Moldova, de deputații în Parlament și de Adunarea Populară a unității teritoriale autonome Găgăuzia, și emite raportul de expertiză de compatibilitate;

105.2. verifică respectarea rigorilor și a procedurilor stabilite prin prezentul Regulament pentru proiectele actelor normative cu relevanță UE, la etapele-cheie ale procesului decizional, inclusiv la prezentarea proiectelor pentru examinare în ședința secretarilor generali ai ministerelor, în ședința de lucru a membrilor Guvernului și pentru includerea pe ordinea de zi a ședinței Guvernului;

105.3. monitorizează calitatea procesului de armonizare a legislației, sub aspectul respectării principiilor, a metodelor și a instrumentelor de armonizare prevăzute de prezentul Regulament;

105.4. formulează propuneri pentru prevenirea deficiențelor în procesul de armonizare a legislației și pentru asigurarea calității proiectelor actelor normative cu relevanță UE, în colaborare cu autoritățile responsabile.

106. În exercitarea funcției de coordonare, monitorizare și evidență a procesului de armonizare a legislației, Centrul exercită următoarele atribuții:

106.1. monitorizează nivelul de armonizare a legislației, în acord cu angajamentele asumate și cu documentele de planificare aplicabile, inclusiv PNA;

106.2. monitorizează evoluțiile și tendințele legislației Uniunii Europene și informează autoritățile responsabile cu privire la inițiativele legislative ale Uniunii Europene cu impact asupra obligațiilor de armonizare;

106.3. participă, pe dimensiunea armonizării legislației, la mecanismele interne și bilaterale de pregătire a aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană și de implementare a angajamentelor asumate față de aceasta;

106.4. participă la procesul de elaborare și de actualizare a planurilor de reglementări ale Guvernului și a programelor legislative ale Parlamentului, sub aspectul acțiunilor de armonizare a legislației;

106.5. coordonează, organizează și sistematizează evidența nivelului de armonizare atins prin intermediul instrumentelor de monitorizare gestionate, inclusiv al bazei de date a legislației naționale armonizate cu legislația Uniunii Europene, asigurând plasarea acestora pe site-ul web oficial al Guvernului, precum și prin intermediul platformei e-Monitorizare;

106.6. prezintă Guvernului, Parlamentului și Biroului pentru integrare europeană, la solicitare sau periodic, informații și rapoarte privind nivelul de armonizare a legislației.

107. În exercitarea funcției privind asigurarea asistenței metodologice și de specialitate în domeniul dreptului Uniunii Europene și al procesului de armonizare a legislației, Centrul exercită următoarele atribuții:

107.1. elaborează și actualizează instrucțiunile metodologice privind procesul de armonizare a legislației, inclusiv metodologia de efectuare a expertizei de compatibilitate;

107.2. acordă asistență metodologică subiecților cu drept de inițiativă legislativă privind aspectele dreptului Uniunii Europene, metodele și tehnicile de armonizare și

modalitatea de întocmire a tabelelor de concordanță;

107.3. oferă suport autorităților publice în procesul de examinare comparativă a legislației Uniunii Europene în raport cu legislația națională, în scopul identificării necesităților de armonizare, prin furnizarea informațiilor actualizate privind legislația națională existentă și perspectivele de armonizare;

107.4. organizează și/sau, după caz, participă la activități de instruire privind dreptul Uniunii Europene și mecanismul național de armonizare a legislației pentru reprezentanții autorităților publice, ai Parlamentului și ai altor entități interesate;

107.5. cooperează cu instituțiile și organizațiile internaționale, inclusiv cele care oferă asistență tehnică și expertiză, cu organizațiile neguvernamentale și cu alți parteneri de dezvoltare pe aspecte privind armonizarea legislației;

107.6. examinează adresările formulate de către autoritățile publice, precum și de către persoanele fizice și juridice în domeniul dreptului Uniunii Europene.

108. Centrul participă, pe dimensiunea armonizării legislației, la procesul de negociere privind aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, la reuniunile mixte ale reprezentanților Republicii Moldova și ai Uniunii Europene la nivel guvernamental și parlamentar, la lucrările comitetelor și subcomitetelor de asociere, precum și la procesele de negociere, încheiere și revizuire a acordurilor și a altor instrumente juridice care guvernează relațiile dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană.

[anexa nr.1](#)

[anexa nr.2](#)